

Jeg ved ikke rigtig, hvordan man skelner mellem omvendt og delt bevisbyrde, men i kapitel 3 i § 7 står der, at hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder osv., så påhviler det modparten at bevise; den angiveligt krænkede skal altså kun påvise, den anklagede part skal bevise. Det er vist det, man kalder omvendt bevisbyrde, og det er vist det, man kalder ophævelse af de mest fundamentale retsprincipper.

Fru Birthe Rønn Hornbech ved det godt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech svarede mig med at henvise til begrebet faktiske omstændigheder. Men fru Birthe Rønn Hornbech ved jo lige så godt som jeg, at hvad der er faktiske omstændigheder, det afhænger helt af, hvem der studerer faktum.

Når vi i loven har at gøre med forhold, der hedder nedværdigende klima eller chikane, så vil det jo sige, at man med det begreb er ude på herrens mark, for man bestemmer suverænt selv, hvad man kalder faktiske omstændigheder. Jeg er sikker på, at fru Birthe Rønn Hornbech godt ved det selv. Hun ville aldrig være gået med til det her, hvis ikke der var, jeg er lige ved at sige en politisk nødvendighed, der driver hende.

Men der vil jeg så appellere til fru Birthe Rønn Hornbechs samvittighed. Der var måske ting, der var så væsentlige, at man sagde nej til at sige ja til en lov som denne her.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det er blevet et princip eller en praksis, der er blevet mere almindelig. Ja, det hænger sammen med, at vi har fået stadig mere ideologiske love, også vedrørende de såkaldte sexchikaner og i miljølove, hvor man har det samme princip.

Men det er og bliver et princip, der betyder en ophævelse af ethvert retssamfund. Og retssamfundets amazone eller valkyrie burde ikke sige ja.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvis nu Menneskeretscenteret skulle gøre det, som fru Birthe Rønn Hornbech efterlyser, netop behandle sager objektivt, er det så ikke et fejltræk, at fru Birthe Rønn Hornbech her

fra talerstolen siger, i hvilke retninger Menneskeretscenterets afgørelser skal ligge, og at Menneskeretscenteret ikke skal være politisk korrekt, hvilket så må betyde, at det skal være politisk ukorrekt i sine afgørelser?

Jeg kan ikke forstå logikken i, at man på den ene side siger, at nu skal Menneskeretscenteret altså handle objektivt, upåvirket af de politiske tendenser, men på den anden side herfra sender nogle klare signaler om, hvordan man gerne ser afgørelserne truffet.

Det synes jeg et eller andet sted er en selvmodsigelse, særligt når det er ministerens eget partis ordfører, som kom med en sådan udtalelse. Det gør i hvert fald ikke følelsen af, at Menneskeretscenteret kan behandle de her sager objektivt, særligt stor.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, jeg henstiller, er, at Menneskeretscenteret udøver lovfortolkning, og der er man naturligvis nødt til at tage hensyn til de politiske tendenser, for de ligger jo bag lovforslaget. Det er man i enhver lovfortolkning.

Så jeg ser ikke, at jeg ikke skulle have ret til her at sende den hilsen til Menneskeretscenteret. Det er nok mere på grund af, at vi er uenige i det politisk indhold, at hr. Kamal Qureshi har en anden opfattelse.

Jeg synes nu, Dansk Folkepartis repræsentanter overdriver noget. At kalde Menneskeretscenteret for en særdomstol, det kan jeg slet ikke gå med til. Jeg har netop fremhævet, at jeg håber, at Menneskeretscenteret vil lægge vægten på vejledning og rådgivning og objektivitet. En særdomstol kan det under alle omstændigheder aldrig blive.

Jeg mener heller ikke, man kan sige, at delt bevisbyrde er i strid med grundlæggende retsprincipper. Det er i strid med grundlæggende retsprincipper i strafferetsplejen, men her er jo tale om godtgørelse og ugyldighedsvirkning, og inden for den civile retspleje har vi nu i forvejen delt bevisbyrde, og vi har omvendt bevisbyrde.

Så ønsker man den særlige beskyttelse, som denne lov lægger op til, er den delte bevisbyrde én mulighed, og jeg kan så bedrøve de to repræsentanter fra Dansk Folkeparti med at sige, at ja, men det bakker jeg altså op om, og den politiske nødvendighed er også for mig det europæiske samarbejde. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.